

## حضرت امیر علی (ع): قولوا الحق ولو علی انفسکم

باز خرداد دیگری از راه رسید و روزهای پیش رو ، صحنه سرنوشت سازی برای مردم فهیم و نجیب ایران عزیز است که طی سالها زخم تازیانه دشمنان و بیگانگان زیاده خواه را بر تن رنجور خود تحمل میکند و چشم امید به سکانداری قدرتمند دوخته که کشور را از گردنه صعب بدخواهی و تحریم سلامت عبور دهد . فردی که شایستگی و توان بازگرداندن عزت ایران و ایرانی را تمام و کمال داشته باشد . این روزها شاهد رقابت و مباحثه کاندیداهای محترم برای جلب آرای مردم هستیم . ای کاش این عرصه بجای نزاعی سخیف از سوی برخی کاندیداها ، معطوف به ارائه برنامه ها برای حل مشکلات می شد تا کورسوی امید در دل مردم عزیز روشن بماند و نقطه پایانی بر این آلام روزمره شان باشد اما حیف و صد حیف که هوس قدرت در برخی از کاندیداها چنان شعله ور است که چشم بر روی انصاف و عدالت بسته و صرفاً بدنبال چنگ کشیدن بر رخ حریف هستند . در همین مناظرات شاهد ادعای پی در پی جناب آقای عبدالناصر همتی بودیم که خود را تنها کاندیدای اقتصاددان دانسته و با اینکه سالها در مناصب و مصادر مهم اقتصادی کشور بوده در حل مشکلات پیش روی کشور درمانده بود ولی اینک خود را ناجی ملک و ملت معرفی میکند . نجات این سرزمین با سخن پراکنی و ادعاهای پر زرق و برق میسر نمیگردد . رمز موفقیت در این عرصه کار و تلاش و عمل ، بویژه توجه جدی به توان تولید داخلی و حمایت تمام عیار از فعالان این حوزه است . در این خصوص چه تلاشی برای تکیه بر توان داخلی شد ؟ آیا هرآنچه بر سرمان آمد از اجنبی است؟ درد مردم جز گرانی و بیکاری و مسکن و سلامت و امثالهم چیست ؟ چه بلایی بر سر تولید و تولید کننده داخلی آمده و چقدر از این مصیبتها بر گردن خارجیت ؟ در این سالها جز جلسات تشریفاتی و شوآف برای تولید این مملکت چه کردید ؟ تولیدی که شاه بیت حل بسیاری از مشکلات است . وقتی اشتغال مولد و مستمر از محل تولید باشد چه جای سقله پروری است ؟ چه تلاشی برای رفع موانع پیچیده و عدیده از سر راه تولید کنندگان و کارآفرینان بعنوان موتور محرک توسعه و مولدان شغل و کار بعمل آوردید ؟

اینجانب رسول دانیال زاده یکی از همین تولیدکنندگان و کارآفرینان هستم که بزرگترین کارخانجات تولیدی را در صنعت فولاد کشور و در بخش خصوصی ایجاد کرده ام و قریب به ۵۰۰۰ نفر بطور مستقیم و ۲۰۰۰۰ نفر بصورت غیر مستقیم به فضل خدای بزرگ از محل همین کارخانجات ارتزاق می نمایند . صنعت فولادی که یکی از صنایع مادر و تامین کننده صدها و بلکه هزاران بنگاه کوچک و بزرگ در کشور بوده و تا سالهای سال نقطه اتکایی امن برای اقتصاد کلان کشور است . برای راه اندازی این مجموعه همه سرمایه شخصی و خانوادگی خود را در قالب این کارخانجات معظم در خاک این سرزمین بنا نمودم تا اینکه گردباد و سونامی اقتصادی سال ۱۳۸۷ همه بنگاه های تولیدی در سراسر جهان را به چالشی مرگبار کشید . بسیاری از صنایع در دنیا و از جمله ایران نابود شدند و خیل عظیمی از کارگران آنها بیکار شدند . مجموعه تحت مدیریت اینجانب نیز از رهگذر همین سونامی بالغ بر ۶۰۰ میلیارد تومان ضرر و زیان متحمل شد . در این حالت دو راه پیش رو داشتم یکی تعطیلی کارخانجات و دوم ادامه فعالیت . میتوانستم همچون تعداد زیادی از تولیدکنندگان دست از کار بکشم ولی راه دوم را برگزیدم . مگر میشود چشم نگران هزاران کارگر و خانواده هایشان را ببینی و بی تفاوت باشی ؟ با عشق ، سماجت و رنج فراوان ایستادم تا این تشکیلات فرو نپاشد . در این مقطع و برای جبران این ضرر بزرگ چاره ای جز استقراض از سیستم بانکی باقی نبود و پس از سه سال دوندگی نهایتاً در سال ۱۳۹۱ مبلغ ۵۱۹ میلیارد تومان در قابل وثایق چندین برابری از بانک ملی تسهیلات دریافت نمودم و شدم بدهکار بانک یا همان ابربدهکاری که در این سالها ذیل این لفظ بر من تاختند . خوب است یک بار این مطلب را بگویم که بدهی و بدهکاری و اخذ تسهیلات بانکی برای رفع مشکلات تولید ، به ذات خود بد نیست چه آنکه اغلب آحاد مردم برای رتق و فتق امورات خود در این جایگاه هستند . اما بدهکاری آنجائی مذموم است که اراده پرداخت نداشته باشد . در این سالها همه همت و تلاش و اراده ام ضمن حفظ تولید و اشتغال و استمرار آنها ، بر تادیه این بدهی ها معطوف بوده . بابت این وام ۵۱۹ میلیارد تومانی که ریال به ریال آن مصروف امر تولید شده ، با فرصتی که طی

یکسال گذشته دستگاه قضایی برای امر تولید فراهم آورد بالغ بر ۳۰۰۰ میلیارد تومان در قالب اصل و سود به سیستم بانکی برگردانده ام. ایشان به خوبی واقفند که اینجانب هیچ گونه بدهی به هیچ بانک یا موسسه اعتباری در سیستم بانکی کشور ندارم ولی متأسفانه با بی تقوایی و دروغ موجبات تشویش اذهان مردمی که از مسائل اقتصادی در رنج هستند شدند و با آبروی یکی از خادمین تولید کشور بازی کردند. جای تأسف است که کاندیدای مورد نظر در میان رقابتهای انتخاباتی بجای ارائه برنامه و راه کارهای اقتصادی به مصداق "**الغریق یتشبث بکل حشیش**" با شبه افکنی، در اقدامی خلاف شان، کدها و رمزهایی مخبره کردند که اشاره مستقیم به اینجانب داشت و دستگاه قضا را متهم به عدم برخورد کردند. پیرو همین نمایش نازل، یادداشتی بر تکه کاغذی در فضای مجازی منتشر شد که شامل لیست ۱۱ نفره بدهکاران بانک است و نام اینجانب در صدر آن قرار دارد. از کم و کیف بدهی دیگران اطلاعی ندارم و قضاوتی هم نمیکنم چراکه قضاوت امر خدایی است و در زمین خاکی هم دستگاه مقتدر قضایی در حال پیگیری است. اما یکباش بجای اینکه آبروی دیگران را دستمایه رسیدن خود به کرسی قدرت نماید در همان مناصب قبلی وقعی به تولید و تولید کننده میگذاشتید. فراموش نمیکنم چه تلاشهایی برای رفع موانع تولید کردم و نتیجه ای در بر نداشت و شما که سکاندار یکی از اصلی ترین و مهمترین نهاد پولی کشور بودید قدمی از قدم برای رفع مشکلات تولید برنداشتید. خاطر مبارکتان هست در جلسه ای که با ماه ها پیگیری در بانک ملی خدمتان بودم فرمودید از ادامه کار خسته شده ام و توان کار سنگین بانک را ندارم. برادر عزیزم یکباش با خود و ملت ایران صادق باشید. چطور بدنبال اداره کشوری با این همه چالش جدی هستید در حالیکه از اداره امور یک بانک خسته و فرسوده شده بودید.

شما که مدعی داشتن دانش اقتصادی هستید و نامزد رقیب را به بیسوادی و بی بهره بودن از علم اقتصاد متهم میکنید چرا در تمام این سالها علیرغم علم به رویه نظام بانکی در دریافت بهره های مرکب بانکی و جرائم ظالمانه که کمر هر تولید کننده ای را خرد نموده سکوت کرده و کوچکترین اقدامی بعمل نیاوردید و دست بر قضا این رقیب انتخاباتی شما بود که پا به میدان حل مشکلات تولید گذاشت و علیرغم اینکه این امر در حوزه مستقیم مسئولیت ایشان نبود موانع را از سر راه بسیاری از این کارآفرینان برداشت و جور عالمان بی عملی همچون شما را کشید. چه خوب گفت آن شاعر اندیشمند که دو صد گفته چون نیم کردا نیست.

من بعنوان یک تولید کننده و کارآفرین که دغدغه تولید، اشتغال، عزتمندی و عظمت ملت بزرگ ایران را دارد ضمن توصیه به رعایت اخلاق و تقوی الهی، از نامبرده دعوت به مناظره دارم تا مشخص شود ایشان برای تولید چه کردند و من چه کردم تا سیه روی شود هر که در او غش باشد.

**رسول دانیال زاده**  
**تولیدکننده و کارآفرین ایرانی**